

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618201686
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8618201686.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovvej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobcu: JUSTRINON MANAGEMENT, a.s., so sídlom U vlečky 1749/4, 143 00 Praha 4 - Modřany, Česká republika, IČ: 29 216 842, právne zastúpeného spoločnosťou VRBA & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Sliezska 9, 831 03 Bratislava, IČO: 35 918 225, proti žalovanému N. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, XXX XX G., o zaplatenie 34.869,- Kč s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 7Csp/84/2018-88 zo dňa 12.02.2020 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v časti zamietavého výroku, ktorým súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi nárok na úrok 18,90 % ročne zo sumy 31.908,88 Kč od 2.8.2016 do zaplatenia a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 33 369,- CZK s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 31 908,88 CZK od 2.8.2016 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca žalobou podanou súdu prvej inštancie 16.10.2018 žiadal, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 34.869,- Kč s príslušenstvom. Žaloba bola odôvodnená tým, že medzi Českou spořitelnou, a.s. a žalovaným bola dňa 23.01.2015 uzatvorená Smlouva o úvěru, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 30.000,- Kč. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať v pravidelných mesačných splátkach dohodnutých v zmluve, pričom sa zaviazal platiť úroky z úveru vo výške 19,90 % ročne a poplatky za úkony súvisiace s poskytnutím a správou úveru, prípadne poplatky za poistenie vo výške podľa zmluvy a aktuálneho sadzovníka veriteľa. Žalovaný však zmluvou dohodnuté podmienky nedodrжал, pre uvedené bol úver zosplatený a žalovaný bol upozornený na to, že pohľadávka je naďalej úročená úrokom z úveru, ako aj zákonným úrokom z omeškania. Z dôvodu, že dlžná suma nebola uhradená, Česká spořitelna, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku 01.08.2016 na žalobcu na základe Smlouvy o postoupení pohľadávek. Žalobca preto žiadal, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 34.869,- Kč, poplatky vo výške 1.500,- Kč s úrokom z úveru vo výške 19,90 % ročne a úrokom z omeškania 8,05 % ročne.

Súd konštatoval, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Súd prvej inštancie s odkazom na ustanovenia zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákoník - § 1810, § 1812 ods. 2, § 1813, § 1815, § 1970, na ustanovenia zákona č. 145/2010 Sb. o spotřebitelském úvěru - § 1 veta druhá, § 6 ods. 1, 2 a na § 2 nariadenia vlády České republiky č. 351/2013 Sb., mal za to, že žalobou uplatnený nárok bol dôvodný len čo sa týka sumy 33.369,- Kč. Nedôvodný bol v časti uplatnených

zmluvných úrokov vo výške 19,90 % ročne z dlžnej istiny 31.908,88 Kč od 02.08.2016 do zaplataenia, pretože podľa súdu prvej inštancie od splatnosti je dlžník v omeškani, musí platiť zákonné úroky z omeškania, v opačnom prípade by na ľarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj z úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi. Preto žalovanému uložil okrem sumy 33.369,- Kč zaplatiť aj úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 31.908,88 Kč od 02.08.2016 do zaplataenia a v prevyšujúcej časti žiadaných úrokov žalobu zamietol. Dôvodom zamietnutia bol aj nárok na uplatnené poplatky 1.500,- Kč, ktoré žalobca v žalobe nešpecifikoval.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie na základe § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, a to v rozsahu, v ktorom súd zamietol žalobu v časti úrokov vo výške 19,90 % ročne z dlžnej istiny 31.908,88 Kč od 02.08.2016 do zaplataenia, majú za to, že sú dané odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) a b) Civilného sporového poriadku. Poukázal na to, že dohodnutý úrok je istý druh protiplnenia za poskytnuté finančné prostriedky, ktorý je viazaný na nemožnosť veriteľa disponovať svojimi peniazmi, ide o cenu za požičanie peňazí dlžníkovi. Zosplatením úveru veriteľ nezískava automaticky možnosť opätovne disponovať svojimi finančnými prostriedkami, iba žiadať od dlžníka ich zaplataenie s možnosťou domáhať sa vrátenia týchto finančných prostriedkov od dlžníka prostredníctvom súdneho konania. Nie je dôvod na to, prečo by v prípade zosplatenia nemal dlžník ďalej platiť cenu za požičanie peňazí, keď peniaze nevrátil. V tomto zmysle súd prvej inštancie zmysel úroku popiera. Nárok na úrok tak ako bol žiadaný v návrhu na vydanie platobného rozkazu je upravený v samotnej zmluve, nie je si vedomý toho, že by zmluvné dojednanie bolo v rozpore s platným právom Českej republiky alebo Slovenskej republiky. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-94/17 a na to, že rovnaký názor vyslovil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení vo veci sp.zn. 6Cdo/113/2018. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalovanému uloží aj zaplataenie úrokov vo výške 19,90 % ročne zo sumy 31.908,88 Kč od 02.08.2016 do zaplataenia a vo zvyšku ponechá rozsudok nezmenený a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu v akom bol napadnutý odvolaním, ako aj konanie rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru o tom, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

5. Po oboznámení sa s obsahom spisu a listinami tvoriacimi obsah spisu, odvolací súd v prvom rade konštatuje, že súd prvej inštancie, ako z dôvodov jeho rozsudku vyplýva, posudzoval nárok zo zmluvy, ktorá mala byť uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu, Českou spořitelnou, a.s. a žalovaným dňa 23.01.2015, predmetná zmluva sa však v spise vôbec nenachádza. Je tak zřejmé, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil len na tvrdeniach žalobcu uvedených v návrhu na vydanie platobného rozkazu. Už táto uvedená okolnosť sama o sebe zakladá dôvod nepreskúmateľnosti rozsudku ako dôvodu pre jeho zrušenie.

Za situácie, že medzi žalobcom a žalovaným bol uzatvorený zmluvný vzťah na základe zmluvy, ako je uvedené v žalobe, má relevanciu odvolací argument žalobcu vo vzťahu k súdom nepriznanému nároku na zmluvou dohodnutý úrok z úveru. Súd prvej inštancie mal za to, že zmluvný úrok z dlžnej istiny nie je možné priznať nakoľko po splatnosti úveru má dlžník platiť len zákonné úroky z omeškania, pri uložení povinnosti platiť zmluvný úrok aj úrok z omeškania by dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a spôsobilo by to nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi zmluvného vzťahu. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že otázkou zmluvne dohodnutého úroku z úveru po zosplatení úveru sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky opakovane v niekoľkých svojich rozhodnutiach, konkrétne v rozhodnutiach 5Cdo/42/2020, 2Cdo/115/2019, 2Cdo/83/2020, 3Cdo/1/2020, 3Cdo/35/2020, 5Cdo/46/2020, 6Cdo/56/2020, 7Cdo/186/2020, 8Cdo/135/2020, 9Cdo/24/2020, 4Cdo/10/2021. V predmetných rozhodnutiach bolo konštatované, že zosplatenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa. Pri zosplatení veriteľ nemá peňažné prostriedky, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Je zřejmé, že súd prvej inštancie sa

názormi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky neriadil. Tieto rozhodnutia pritom predstavujú ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako najvyššej súdnej autority v oblasti výkladu všeobecného práva.

6. Odvolací súd z dôvodov, ktoré uviedol, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil v rozsahu ako je uvedené vo výroku zrušujúceho uznesenia a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Skutkové zistenia, ku ktorým súd prvej inštancie dospel nemajú oporu v postupe, ktorý pri hodnotení nároku, ktorý bol predmetom konania zrealizoval.

7. Súd prvej inštancie v priebehu ďalšieho konania vec opätovnej prejedná a rozhodne. Pri svojom rozhodovaní bude vychádzať z podstatného dôkazného prostriedku, ktorým je zmluva o poskytnutí úveru, konkrétne Smlouva o úvere, ktorá mala byť uzatvorená medzi Českou spořitelnou, a.s. a žalovaným 23.01.2015 a pri rozhodovaní a posudzovaní uplatneného nároku vo vzťahu k zmluvným úrokom z úveru bude vychádzať z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré odvolací súd odkázal.

Súd prvej inštancie sa oboznámi s obchodným registrom firiem v Českej republike, v ktorom pod IČ je žalobca uvedený v právnej forme a.s., nie s.r.o., táto právna forma je uvedená aj v plnomocenstve (č.l. 4 spisu) a zrealizuje úkony smerujúce k odstráneniu pochybenia v mene žalobcu.

8. V novom rozhodnutí rozhodne opätovne o nároku na náhradu trov konania vrátane nároku na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

9. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané

opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.